

רשומות

הצעות חוק

14 בינואר 1980

1433

כ"ה בטבת תש"ם

צמוד	חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) (תיקון מס' 2)
102	חוק הנאמנות (תיקון), תש"ם-1980
103	חוק הנאמנות (תיקון), תש"ם-1980

תיקון טעות

חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) (תיקון מס' 3), תשמ"ם-1980

תיקון סעיף 9
1. בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975, כסעיף 9 (ב), בסופו יבוא "קיבלו שני המועמדים מספר שווה של קולות כשרים, תבחר המועצה ראש רשות מבין חבריה לפי סעיף 26".

דברי הסבר

פר הקולות הכשרים שניתנו בבחירות למועצה; לא קיבל המועמד 40% כאמור, תבחר המועצה ראש רשות מבין חבריה לפי סעיף 26.

החוק הקיים קובע שאם בבחירות הראשונות קיבלו מועמדים מספר קולות שווה, שהוא 40% או יותר מהקולות הכשרים - יש לקיים בחירות חוזות. אם קודמת תוצאה כזו בבחירות חוזות - אין החוק קובע פתרון. במערכת הבחירות שנערכו לאחרונה, בנובמבר 1978, בכלל הרשויות המקומיות, היה מקרה שבו בבחירות החוזות היה בין שני המועמדים הפרש של קול אחד בלבד; הפרש כזה נתגלה גם ברשות מקומית אחרת, אם כי בסיבוב הראשון. מכאן שיש הכרח לקבוע בחוק הוראה שתענה על מצב של שוויון קולות בבחירות חוזות.

מוצע שבמקרה כזה המועצה היא שבתחר ראש רשות מבין חבריה; פתרון זה נקבע כבר בחוק לגבי כמה מקרים חריגים.

סעיף 9 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975, קובע לאמור:

תוצאות הבחירות בקלפי

9. (א) היו שני מועמדים או יותר, המועמד שקיבל את המספר הגדול ביותר של קולות כשרים הוא הנבחר, ובלבד שקיבל לפחות 40% מאותם קולות.

(ב) לא קיבל אף מועמד 40% מהקולות הכשרים או שקיבלו שני מועמדים כל אחד מספר שווה של קולות שהוא 40% או יותר מהקולות הכשרים, יקוימו, כעבור 14 ימים מיום הבחירות, בחירות חוזות לבחירת אחד משני המועמדים שקיבלו בבחירות הראשונות את המספרים הגדולים ביותר של קולות כשרים; המועמד שקיבל בבחירות החוזות את המספר הגדול יותר של קולות - הוא הנבחר.

(ג) היה מועמד אחד בלבד, יהא הוא הנבחר, ובלבד שקיבל לפחות מספר קולות כשרים השווה ל-40% ממספר

1 ס"ח תשל"ה, עמ' 211; תשל"ו, עמ' 151; תשל"ה, עמ' 137.

חוק הנאמנות (תיקון), תש"ם-1980

- החלפת סעיף 46
1. בחוק הנאמנות, תשל"ט-1979, במקום סעיף 46 יבוא:
46. תחילתו של סעיף 35 תהיה ביום כ"ט בשבט תשמ"א (3 בפברואר 1981), ותחילתם של יתר סעיפי חוק זה - ביום ט"ז בשבט תש"ם (3 בפברואר 1980)."
- תחילה

דברי הסבר

הוראה זו נקבעה מתוך הנחה כי הפיקוח האמור קיים גם כיום על אגודות עותמאניות לפי פקודת ההקדשות לצרכי צדקה (אשר חוק הנאמנות בא במקומה), אולם הנחה זו היתה מוטעית: הפיקוח לפי אותה פקודה הוא על חברות לתועלת הציבור בלבד, ולא על אגודות.

החלת הפיקוח עתה על אגודות לפי החוק העותמאני, שמספרן כ-15 אלף, כרוכה בהגדלה ניכרת של כוח האדם והחקציב ואין אפשרות לעמוד בכך כיום, ועל כל פנים - לא בתקופה הקצרה שנשארה עד ליום הקבוע לתחילת החוק.

זאת ועוד: הכנסת כבר קיבלה בקריאה ראשונה את הצעת חוק העמותות, תשל"ט-1979, ואם זו תהיה לחוק יהיו האגודות העותמאניות לעמותות ויחול עליהן פיקוחו של רשם העמותות. במקרה כזה יהיה בפיקוחו של רשם ההקדשות משום כפילות מיותרת.

מוצע איפוא לדחות את תחילת תקפו של סעיף 35 האמור למשך שנה, תוך הנחה שעד אז יתברר אם אמנם יהיה צורך להחילו על האגודות או לבטלו כליל.

חוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן - החוק), על כל סעיפיו, ייכנס לתוקף ביום ט"ז בשבט תש"ם (3 בפברואר 1980).

סעיפים 34 ו-35 שבפרק ד' לחוק קובעים לאמור:

34. על חברה לתועלת הציבור יחולו בשינויים המ"חוייבים, הוראות סעיפים 26 ו-29 עד 31; לענין זה יראו את מנהלי החברה כנאמנים על הקדש.

35. הוראות פרק זה יחולו גם על אגודה לפי חוק האגודות העותמאני שענינה אחת המטרות האמורות בסעיף 32(3).

המטרות האמורות בסעיף 32(3) הן "חינוך, תרבות, דת, מדע, אמנות, סעד, בריאות, ספורט או מטרה ציבורית אחרת", ואילו מטרתיהן של רוב האגודות העותמאניות ככולן הן אחת או יותר מהמטרות האלה. סעיפים 26 ו-29 עד 31 הנוכחים בסעיף 34 מחילים על נאמנים על הקדשים ציבוריים את פיקוחו של רשם ההקדשות, כך שסעיף 35 מחיל פיקוחו של הרשם גם על האגודות העותמאניות.

1 ס"ח תשל"ט, עמ' 128.

תיקון טעות

בסעיף 1 להצעת חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 5), תש"ם-1980, שפורסמה בהצעות חוק 1432, תש"ם, עמ' 99, בסעיף 62א(א) החדש, במקום "לתנאי מאסרו או מעצרו או לסדריהם" צ"ל "למאסרו או למעצרו".

[Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

המחיר 2 לירות